

Lieve papa en mama,

Ineens was daar dan de boodschap; "ik ben bekeerd"

Ik kan me heel goed indenken lieve papa en mama dat dit niet is hoe jullie het hadden verwacht of bedacht voor mijn toekomst. Ik kan me ook heel goed voorstellen dat het heel moeilijk voor jullie moet zijn om hiermee om te gaan. Ik begrijp dat ik jullie met mijn keuze wellicht met iets confronteer en vraag iets te accepteren waar jullie niet om gevraagd hebben. Ik hoop dat jullie mij de kans zullen geven om te laten zien in mijn daden welk gevoel ik nu alleen kan omschrijven. Ik hoop oprecht dat jullie zullen zien dat het een verandering zal zijn die een positieve invloed zal hebben op mijn gedrag en gemoedstoestand.

Maar lieve papa en mama ik wil jullie iets laten weten wat heel belangrijk is. Ik blijf jullie lieve zoon, zal niet minder van jullie houden, mij niet van jullie willen verwijderen, niet gaan 'radicaliseren'. Ik ben nog steeds "ik" en grotendeels het mens wat ik nu ben door jullie opvoeding. Dit is een stevig fundament en zal niet zomaar veranderen.

Jullie mening over mij is heel belangrijk voor mij evenals jullie goedkeuring. Ik zou er veel moeite mee-, en verdriet van hebben als ik jullie kwets of een vervelend gevoel geef door de keuzes die ik maak. Mocht dit het geval zijn vergeef mij dan alsjeblieft en weet dat ik echt zoveel mogelijk rekening met jullie probeer te houden en ook met jullie gevoelens.

Ik heb in de Islam een houvast, liefde, rust en geluk gevonden en hoop oprecht dat jullie hetgeen mij gelukkig maakt zullen kunnen proberen te begrijpen en accepteren.

Dit zal soms voor onbegrip zorgen omdat ik mijn keuzes zal baseren op iets wat voor jullie voor nu nog heel onbekend is. Maar ik hoop dat we hierover zullen kunnen praten. Ik zal met liefde en heel veel respect mijn best doen zoveel mogelijk rekening te houden met jullie gevoelens en proberen alles uit te leggen wat onduidelijk is.

Lieve papa en mama ik hou enorm veel van jullie en waardeer jullie als ouders en als mensen enorm. Ik wil jullie bedanken dat ik me onder jullie hoede heb mogen vormen tot het mens wat ik nu ben.

De keuze die ik hebt gemaakt is ook voor mijzelf allerm minst de makkelijkste. Ik zal heel stevig in mijn schoenen moeten staan om de koers te varen die gepaard gaat met het pad wat ik nu insla. De Islam staat momenteel niet bepaald in positief daglicht. Eigenlijk ben ik best trots op mijzelf dat ik sterk genoeg ben om dit aan te gaan. Het lef en de kracht om "anders" te durven zijn. Dat heb ik mede aan jullie te danken.

Ik hoop dat we altijd eerlijk tegen elkaar kunnen zijn en onze gevoelens naar elkaar eerlijk zullen kunnen blijven uitspreken. Ook al zijn het dingen die misschien niet altijd even leuk of fijn zijn om te horen. Ik ben er van overtuigd dat het belangrijk is om met elkaar te blijven praten om elkaar beter te kunnen begrijpen.

Lieve papa en mama mijn keuze is niet jullie keuze en ik wil jullie laten weten dat er van mijn kant uit begrip en ruimte is voor het feit dat jullie het hier moeilijk mee kunnen hebben.

Toch hoop ik dat we samen genoeg van elkaar houden om daar samen een weg in te vinden en elkaar te blijven respecteren en accepteren ondanks dat we niet altijd hetzelfde zullen en hoeven denken als elkaar.

Heel veel liefs,

Jullie zoon. ♡